

Pokud ovšem stížnost brojí také proti tomu, že žal. úřad odepřel použití svého případného práva dozorcího, je nepřipustná, neboť stranám nepřisluší nárok na výkon úředního dozoru, takže jeho odepřením nemohou býti st-lé zkráceni ve svých právech.

Č. 8163.

Volby. — Řízení správní: * Správní úřady nejsou kompetentní rozhodovati o nároku člena reklamační komise na odškodné ve smyslu § 15, odst. 3 zák. č. 633/19.

(Nález ze dne 10. října 1929 č. 16.721.)

Prejudikatura: Boh. A 7290/28.

Věc: JUDr. Erich T., advokát v L. proti ministerstvu vnitra o odškodné za účast v sezeních reklamační komise podle zák. o stálých seznamech voličských.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Podáními z 22. ledna 1925 a 1. července 1925 požádal st-l o vyplacení odškodného za svou účast při sezeních reklamační komise v Praze ve dnech 21. ledna 1925 a 30. června 1925 a sice v prvním případě částkou 242 Kč a ve druhém částkou 870 Kč. Zsp v Praze vyměřila mu toto odškodné ponížem 72 Kč. V odvolání proti výnosu zsp-é trval st-l na vyplacení plných požadovaných částek, min. vnitra však nař. rozhodnutím odvolání nevyhovělo.

Maje přezkoumati zákonnost tohoto rozhodnutí, musil nss především uvážiti, byl-li žal. úřad k jeho vydání kompetentním.

Ve sporném případě jedná se o nárok na odškodné z důvodu členství v reklamační komisi, zřízené podle § 11 zák. o stálých seznamech voličských z 19. prosince 1919 č. 663 Sb. pro statutární města u polit. úřadu zem. Odškodné platí, jak stanoví § 15 odst. 3 tohoto zák., stát. Obsahem nař. rozhodnutí je tedy výrok o nároku st-lově proti státu z určitého poměru veřejnoprávního.

Podle § 1 zák. z 2. listopadu 1918 č. 4 Sb. nároky toho druhu, pokud nepřisluší o nich rozhodovati dle § 2 č. 6 zák. z 2. listopadu 1918 č. 3 Sb. nss-u, lze uplatňovati žalobou u řádných soudů a příslušným jest v prvé stolici zem. soud v Praze. Ve smyslu dovolaného tu § 2 č. 6 zák. č. 3/18 rozhoduje nss o nárocích proti státu tenkrát, rozhodly-li již o nárocích těch v mezích své příslušnosti v instančním pořadí úřady správní a jde-li toliko o přezkoumání tohoto rozhodnutí.

O sporném nároku st-lovu rozhodla v prvé stolici zsp a žal. úřad odvolání proti tomu podanému nevyhověl z důvodů v odpor vzatého výnosu I. stolice. Rozhodovaly tedy v daném případě správní úřady v instančním pořadí, a jde jen o to, rozhodly-li i tak v mezích své příslušnosti, neboť jen pak by byl podle cit. § 2 č. 6 zák. č. 3/18 povolán toto rozhodnutí přezkoumati.

Zákon o stálých seznamech voličských č. 663/19, na jehož základě bylo jak rozhodnutí zsp-é tak i rozhodnutí žal. úřadu vydáno, neobsahuje žádného ustanovení, kterým by rozhodování o nárocích členů re-

klamační komise na odškodné z důvodu účasti na sezeních této komise bylo přikázáno do kompetence správních úřadů. Ustanovení takové nelze spatřovati zejména ani v § 18, podle něhož zákon provede min. vnitra, poněvadž z pouhé všeobecné klausule o provedení zákona kompetenci správních úřadů k rozhodování o nárocích zmíněného druhu dovoditi nelze. Rovněž žádným jiným předpisem není rozhodování o takových nárocích vyhraženo úřadům správním.

Z toho plyne, že nař. rozhodnutí bylo vydáno úřadem nepříslušným a bylo je proto jako nezákonné zrušiti podle § 7 zák. o ss, aniž bylo možno vejíti na meritum sporu.

č. 8164.

Učitelstvo: Dodatečná změna ve výši činovného učitelova, nastalá od 1. ledna 1926, má za následek také nové vyměření vyrovnávacího přídatku jemu přiznaného.

(Nález ze dne 10. října 1929 č. 18.044.)

V ě c: Arnošt H. v P. (adv. Dr. Bedř. Mautner z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty stran vyrovnávacího přídatku.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Výměrem zšr-y mor. z 1. září 1926 bylo vysloveno, že st-li příslušely ke dni 1. ledna 1926 požitky v úhrnné částce 30.057 Kč 60 h, resp. po srážce pensijního příspěvku 1.112 Kč 64 h, 28.944 Kč 96 h a od 1. ledna 1926 podle zák. č. 104/1926 celkem 31.560 Kč, resp. po srážce pensijního příspěvku 30.216 Kč, dále od 1. května 1926 podle § 40 zák. č. 104/26 vyrovnávací přídatek roč. 3.612 Kč. V částce 30.216 Kč bylo zahrnuto činovné per 2.460 Kč.

Výměrem z 7. března 1927 přiznala zšr st-li k jeho žádosti — jelikož je nucen svého syna vydržovati za účelem studií v místě školy mimo vlastní své bydliště — od 1. ledna 1926 činovné podle skupiny míst C podle § 12 odst. 8. zák. č. 103/26 a poukázala mu tudíž od 1. ledna 1926 činovné roč. 3180 Kč (místo dříve přiznaných 2.460 Kč). Současně byl mu vyměřen vyrovnávací přídatek od 1. května 1926 částkou 2.892 Kč.

St-lovo odvolání bylo nař. rozhodnutím zamítnuto z důvodů rozhodnutí zšr-y. K námitce odvolání podotklo min., že postup zšr-y byl ve smyslu § 40 zák. č. 104/26 správný, ježto tím, že st-li bylo ve smyslu § 12 odst. 8 zák. č. 103/26 od 1. ledna 1926 výjimečně přiznáno výchovné (správně činovné) podle skupiny míst C a tím se celkový jeho služební příjem ve smyslu zák. č. 104/26 zvýšil, přísluší mu jako vyrovnávací přídatek rozdíl mezi služ. příjmy od 1. ledna 1926 pobíranými a novými příjmy od 1. ledna 1926 náležejícími, do nichž započítá se ovšem i zvýšené výchovné (správně činovné) přiznané ve smyslu odst. 8. § 12 zák. č. 103/26.

Stížnost na toto rozhodnutí podanou shledal nss bezdůvodnou:

Z § 40 odst. 1 zák. č. 104/26 v souvislosti s § 6 téhož zák. plyne — a stížnost opak ani netvrdí —, že pro výměru případného vyrovná-